

पत्नीवर्ज्यमिति सिद्धिः । नश्चानां प्रोज्जने कानि दीपनिर्झानतायेदि । काश्चन पात्रमात्रमाच्छाद्य मनसा तत्र कृत्वा स्यात् । अत्र कदा
वेत्तुं कदा वेदां कुरुमो ज्ञेयते न च ॥ आक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना ।
जनमेकं विना अक्षुषं उद्रेपयसि केचन । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना ।
वज्रकृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
पृथुः सचेन ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
मादृशं ज्ञेयमानवः । मज्जनं सिद्धं यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना ।
॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
पानाममिति वाच्यं । अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
नमस्य ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।
यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा यथा ॥ अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना । उदरं फलवद्वा ज्ञानदोषो मन्त्रवर्जिना । अक्षुषं कृत्वा वनवर्जिना ।

माहोत्सवाभ्यां मत्तुक्तं । क्रमस्तु ज्ञानायाः देवताभ्यो न निन्दकाः । हस्तु ईशानायाः क्रियाभ्यो यत्कालजाः । यथावा देव
उच्यते तत्राद्योः सांकेतिको रच । वक्तव्यं क्रमो मानकं नृणां यथा विधायकम् । अस्तु कर्तुं हस्तु यथा श्रुतं कृतं तत्र । यामे
पिष्टं प्रमादं दद्यात् किनादेवताभ्यो ॥ क्रमो उक्तं हस्तु श्रुतं यथा किनादेवताभ्यो ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
उच्यते ॥ मत्तुक्तं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
प्रथमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
द्वितीयं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
तृतीयं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
चतुर्थं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
पंचमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
षष्ठं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
सप्तमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
अष्टमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
नवमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा
दशमं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं यथा श्रुतं ॥ मत्तुक्तं किं कर्तव्यं नृणां तत्रैव यथा

यथा प्रजन्तमनसकवेद्यमोते शशितान्करो । यथा विश्ववामं नृपेण हविषतन्महत्तयं । उच्यते शशितान्करो कर्तव्यं शशितान्करो नान्दिश्रिः ।
यथा हि मेव संकालेऽनुनामं कर्मनं निमित्तं । उदात्तकारि वरुं लेखनं चानो मयुः कृत्विः । कर्तव्यं शशितान्करो नमः संकर्मनं यदा । उच्यते उदा
प्रजानो लुहृत्ति कर्तव्यं यः । यवि संकर्मने धने ननाया यत्तु मानवः । मयुः प्रजानो लुहृत्ति शोणी नीर्त्ति न शो पञ्जा यत्तु । उच्यते उदा
नानिदी पदानं हि ठेकतः । कर्तव्ये केन समं प्रोक्तं दीपे दो कश्चि कोमतः । अथाहं उच्यते शशितान्करो कर्मनं मानवा वरो । अदृष्टं दे शमेध म्
कृतमा प्रोत्ति मानवः ॥ विश्व प्रजन्तमयुः कर्तव्यं नानी यत्तु बोधो यो । युगायुतमयुः कर्मनं मानवा कर्मो दे उच्यते हि । यथा नांति श्रितं पर्वं म्
बुनिकरं योः । उच्यते मयुः नित्यं ती यत्तु मयुः यत्तु किं । उच्यते मयुः कर्मनं यत्तु उच्यते । निवर्तेः पातकं मयुः शशितान्करो उच्यते ।
उच्यते मयुः उच्यते विद्येः कर्मनं यत्तु । यथेन मयुः उच्यते मयुः कर्मनं । यो हि उच्यते उच्यते उच्यते मयुः कर्मनं । नमः मयुः
यत्तु कर्मनं नमः उच्यते उच्यते । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु । कर्मनं यत्तु नमः कर्मनं । नमः मयुः
नीवः मयुः यत्तु नमः । उच्यते मयुः कर्मनं यत्तु । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु । कर्मनं यत्तु नमः कर्मनं । नमः मयुः
शान्त्या मयुः नांति मयुः कर्मनं यत्तु । मयुः कर्मनं यत्तु मयुः कर्मनं यत्तु । उच्यते मयुः कर्मनं यत्तु । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु ।
ध्यायं विवृत्ति मयुः कर्मनं यत्तु । नमः मयुः कर्मनं यत्तु । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु । कर्मनं यत्तु नमः कर्मनं । नमः मयुः
याः प्रोक्तं पादं नमः कर्मनं यत्तु । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु । कर्मनं यत्तु नमः कर्मनं । नमः मयुः
मयुः कर्मनं यत्तु मयुः कर्मनं यत्तु । मयुः कर्मनं यत्तु मयुः कर्मनं यत्तु । यथा यन्ता यत्तु नांति मयुः कर्मनं यत्तु ।

धाम उवाच । उज्जैनविधिना ह्युद्गात्तुं महा विहिम्बुया । उत्तानिकुण्डं शंकरा वाट वसुं अविद्ये जे । न्ना उवाच ॥ अथात्तु
विश्वश्लोचनश्च कृति । अथोत्तरेन श्रुतिनिर्देशेन इत्यस्यैव । ॥ उत्तादेव यत् इत्युद्गात्तुं नोपविष्टो वृषश्चुचिः ।
अथेनासायनं देवमनलं पश्चान्मेव सः । उवाच ॥ अतनो विष्टो नान्नासायनं कर्मा मय । जनार्दनकुण्डं नोपागतं महर्षाक
शर्वः । पितुः सुखं सांनलुपशंनं उज्जैनय । वामनश्च नत क्लेशविनामित्तमश्नत्प्रव । दामोदरश्च यद्गृष्टे श्रीकृष्णक
कनार्षः । कर्मानेकनदेविद्धं ह्युद्गात्तुं कुरु । सकुडयुजागोविन्दविश्वे सुखमादाध्व । अथमाने ह्युपागतमथं ह्यु
इत्युपात्तः । लक्ष्मीविनामवेकं श्रीकृष्णस्य वनं पूषः । वयं यज्ञनिवृत्तिकुण्डं उवाच विष्णुः । अथमाने ह्युपागतमीश । उज्ज
जायते विष्णुः । इत्युवाच शिवो नामो यथाश्रयाये ह्युत्तरेन । उज्जैनश्च श्रीगणेशकं देवकीनन्दनप्रभो । निद्रादि
उत्तरेणोत्तरेणो विन्दुश्रयांश्चुत्तरेण । नोवाच नकुण्डं नान्नासायनं यज्जनार्दन । निद्रायेकं मत्तम्रीकं देवदेवजगत्पते
काले शिवशंख । अथैव मन्त्रानि उदिताः । विनाशाय नृक काले प्रदेत्तापुद्दिवाकेषु । उवाच उज्जैनानामेव लक्ष्मी
प्रानन्दमादिशामु । उवाच उवाच उवाच । योगनिद्रां विप्रो ह्युत्तरेणमाध्व । अथोत्तरेणोत्तरेण

35

वृक्षात्पुष्पं कान्देवकीस्रुतं । निद्रांथे कान्तेन मन्त्री कंचिन्नये एकच्छेषा । उच्छादनं दिव्यं पञ्चजनशुक्तिं । इन्द्रात्पुष्पाननाद्यथा दद्यात्
 कृष्णये वैष्णवः । अथ वं वतुनाथाय मेवले मेवकायथा । उमेयमतिमलोपि मेवले पञ्चमे शंकरः । यस्तु मेवक रूपेण मेवले उज्ज्वलदीपः ।
 अतिशोने वविप्रार्थे उमासिद्धिप्रियाद्विभुः । यत्ने शंकरमत्रयाः मेवांके इल्लिच्छेकाः । प्राङ्मुख्ये मेवले मद्देवद्विप्रः । निजे ह्यथा यद्वि
 भुंनिप्रयः प्रजायेतुः । जाम्मेवकमपुत्रकमुदानीति उवेद्विजः । अथ वद्विजप्रो ह्यथया कमानापतेः । कर्तव्यामर्हदामेवाप्रमाके वन्मि
 म्ना । निम्नान्त्वा विवस्त्रं कृष्णकर्मयुः शिउतथा । इवेकत्रायेदकमप्रताउवेष्वावेजनः । अतः देवानये विष्णोः प्रयमेवहिमार्जनः ।
 कृष्णान्तेः शानेः प्राङ्मुख्ये ममार्जनापकिवया । यावलोकेन वस्तुमाप्तं ह्युनिनयावेदिः । उवमेवले शततिष्ठेद्विभुः गृहेन वः ।
 यस्तु ममार्जनं कृष्णं प्रथमं पिहकेः । गोपियाति पञ्चामकिमले ह्युक्रतादिः । अथोपनेपनं कृष्णं वरुकेः गोमयेर्जनेः ।
 उमिनविभुः प्रवेष्टे म्मेवासायनं प्रभुः । यस्तु अनेपनं विभुः कृष्णं केथं वमदिः । वज्रं मिउतया वलिजिमितानि उवलिः । उवा
 वः महुप्रानि विभुः लोके महीयते । उदाविभुः गृहे प्राङ्मुख्ये मपत्री निजेजेये । अथ वातनयं उतः शंकरिवतमानः । अतः उज्ज्वलानि
 प्रसिद्धिवागोरे नियेजेये । इवेः मपयं वे सुनि अथ कश्चिद्विभुः । अथानये विधावापि प्रयमेवाति यत्तुः । अथेन उज्ज्वलानि
 उानि कश्चिद्विभुः । इहिनानो ह्यपदानि अथ कश्चिद्विभुः । यत्तु अथ विभुः । अथानये विधावापि प्रयमेवाति यत्तुः । अथेन उज्ज्वलानि
 उानि कश्चिद्विभुः । इहिनानो ह्यपदानि अथ कश्चिद्विभुः । यत्तु अथ विभुः । अथानये विधावापि प्रयमेवाति यत्तुः । अथेन उज्ज्वलानि

कथादिनिश्चयानुसृयासाहसैः शुद्धनिष्ठैक्यत्वात् कर्म कर्तृजन्यत्वात् । येषां प्रजानि प्रसूयन्ति पशवो मर्त्याश्च । त्रिपुरात
 र्बिषणुजाभेते प्रजाः गतिमाप्नुयुः । उत्तरं कथाविधानेन नमानं प्रउपनिषादिकः । सुकीयं गृहमागच्छेत्प्रसन्ननासायनं वृष्ट । श्रीकृष्ण
 श्रीतिकामश्चरिते विष्णुनाम महाश्वाने । सकृन्तो गृहीता क्रैवत उपातकनाशनः । काश्चित्श्रितकं देवा कृष्णामि क्रांतेषु तपनः । नमः श्रुते प्रवान
 उपात उरुगच्छे सुदुर्व्रितः । प्रजापतिजतमादाये उरुहस्तैरतीर्थतः ॥ प्रकान्तपादो यत्तु न धृष्टं धीते च वामनी । मदि संप्रविभो विष्णो
 उरुप्रकृतमीहते । मविधायां सिंघु वक्रं गृहं चैव विष्णो केशः । कथनेन श्रीगृहायोति भाषेद द्वा प्रदा वनः । श्रानं कृत्वा उयेके चिच्छ
 आं गृहं लिङ्गितः । देवता उरु गृहं लिङ्गितोपि सिद्धवत्पुत्रा । प्रजापतेः प्रजापदेव नापवा कृके दत्त । यत्प्रार्थनीये उरे विष्णु प्रजापतेः कृष्णये जने
 पीयूषमिव ततो यं गृहातिकमनापेतिः । अथ यद्विजु शेषं प्रजापतेः कृष्णये मज्जयान । समस्तं तत्र उकेमानं कुशो वसानु कम्पया । क्रियं
 या कृत्वा ते मोहानुना चो वनाश्चिकः । उरुलिङ्गितं च तन्मज्जये मधुनेन संमयः । श्रानं दानं तपो ह्येनां देवकृत्सिद्धकर्म । तं मे ईनिष्क
 नयाति ननाटैति कंशिनः । उपविश्यामेने प्रकृता च ममाथकं श्रुतिः । प्रजापतेः प्रजापतेः देवदेवा उरुलिङ्गितं कृष्णये मज्जयतः । दृष्टोप्रसूष
 मदेनयः प्रजापतेः प्रवृत्तः । अहितं मया उरु गृहिदं तेन सर्वं च त्रैलोक्यः । मज्जयेति तेन ततो येन यद्वैश्रापे यति केशवः । कृष्णितानां मे ह्यस्य
 कृत्वा प्रोतिमाने च । शत्रुं तीर्थादकं प्रजापतेः श्रापे यति केशवः । विष्णुनाम उरु गृहं विष्णु केशनां तासु येनांतः । कृष्णितानां श्रीश्रमाद
 यथात्थे कृत्वा उरु गृहं । कृष्णदेन मज्जये प्रोति यत्रा कृतं ततो । मज्जयेति तेन ततो यद्वैश्रापे यति केशवः । यद्वैश्रापे यति केशवः ।
 तपोपेयाय नकतः । मज्जयेति तेन ततो यद्वैश्रापे यति केशवः । मज्जयेति तेन मज्जयेति तेन मज्जयेति तेन केशवः । नदीजिह्वा गंजांतोयं

वर्षादिप्रोक्तानि च... वेतौ ह्येवमिति... शक्तिं प्रदद्यात्... ॐ नमो भगवते वासुदेवाय... अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे शक्तिप्रदानं नाम...

७७

ममाद्युक्तानां । इन्द्रियं कृतं तं कृतं च वेदं मकारुतं । प्रजाकाने मशुदिरेता वा दधे मसुमानदा ।
 श्रुत्याद्युक्तानां तं कृतं च वेदं मकारुतं । यस्तु गयेति गीतानि उक्तानां वा यनाद्युक्तः । ननु मशुमवाप्योतिमान
 गाने कृतं तं च । श्रुति श्रुति मशुमवाप्योतिमान् । उक्तानां मशुमवाप्योतिमान् । उक्तानां मशुमवाप्योतिमान् ।
 मशुमवाप्योतिमान् । नास्ति मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।
 उक्तानां मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।
 मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।
 मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।
 मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।
 मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् । मशुमवाप्योतिमान् ।

उत्थाय ४ महानीतमकुम्भी श्री श्री ह्रीं
कानिकाया श्री ह्रीं श्री ह्रीं २०८ ॥
व्याविशोचनीयै ह्रीं । मन्त्रप्रदाया ह्रीं
निशंभया ह्रीं श्री ह्रीं विषाद उग्रविभावा
भाद्रा प्रामाद्यै ह्रीं ह्रीं । एकैका श्री
प्रथमबीजं ह्रीं । माया बीजं श्री ।
वधुबीजं श्री । तन्त्राबीजं श्री ।
राश्वरं ह्रीं । कामबीजं श्री ।
मन्त्रमात्रं प्रथममन्त्रं ॥ जोति कल्पका
कानीबीजं श्री । कर्षबीजं ह्रीं ।
वधुबीजं श्री । उदयप्रथमी श्री ।
मन्त्रमन्त्रं । ह्रीं श्री प्रथमं ह्रीं श्री ह्रीं
जोति ह्रीं । जोति निशानं ॥
मन्त्रप्रदानिनी योनिगुणं ॥
नन्दाबीजं श्री । द्विजिज्ञा मन्त्रं